

[Vibeke Grønbæk]

stillet, bl.a. på hårde hvidevareområdet og elektronikområdet, hvor der ikke allerede er indgået aftaler.

Desuden er vi tilfreds med, at der i forslaget lægges op til, at man i specielle tilfælde, hvor tilbagetagelsesomkostningerne er meget store, vil se på gennemførelsesperioden. Her er der, som vi ser det, lagt lidt fleksibilitet ind, og det er udmærket.

Afsluttende vil jeg sige, at dette forslag er en af mange måder at bevare naturen omkring os på. Vi kan ikke være bekendt at aflevere en verden med færre planter og dyr til vores børn, end vi selv overtog.

Dette århundredes sammenstød mellem det stræbende menneskes vækstøkonomi og naturens bæreevne har stadig gjort naturen til taber. Den manglende agtelse for grænser har ført til flere grundlæggende miljømæssige udfordringer, heriblandt ressourceknaphed og kredsløbsforgiftninger.

Miljøomkostningerne skal tydeliggøres. Den politiske opgave er at fremme denne gennemsigtighed og enkelhed, så miljøkonsekvenserne af den enkelte borgers handlinger bliver synlige i den daglige økonomi og i en integreret del af husholdningen, produktionen og samfundsøkonomien.

Da erhvervslivets vilkår og de private forbrugsmuligheder er afledt af naturens bæreevne, er der på lang sigt ingen konflikt mellem miljøhensyn og ønsket om en grøn vækst. På kort sigt lægger miljøinvesteringerne naturlige beslag på midler, der ellers skulle have været anvendt til øjeblikkeligt forbrug, men miljøinvesteringer er pleje af grøn kapital til fremtidige generationer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Det er i anledning af fru Vibeke Grønbæks bemærkning om forurenere betaler-princippet. Det er vi helt med på, men der er jo altså det i lovforslaget, at man kan pålægge virksomheder, at de skal modtage affald for produkter, der er bragt på markedet for mange år siden, måske af virksomheder, som overhovedet ikke eksisterer mere, og i så tilfælde er det altså ikke forurenere, der kommer til at betale, men sagesløse producenter.

Jeg tror glimrende, man kan få aftaler i stand med virksomheder om, at fra loven træder i kraft og fremover, vil man kunne lave aftaler efter forurenere betaler-princippet. Men dette med, at man pålægger virksomheder at rydde op af gamle ting, som er bragt på markedet for mange år siden, mener jeg ikke er rimeligt.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den positive modtagelse, som forslaget har fået her i dag, og så konstatere med hr. Pelle Voigt og mange andre ordførere, herunder også fru Vibeke Grønbæk og fru Helen Beim, at den måde, vi har håndteret affaldsproblemerne på i det danske samfund i de seneste år, er en meget stor succeshistorie. Det skyldes, at man, da affaldsmængderne voksede og det var umuligt at skaffe plads til at deponere affaldet, greb ind, gav kommunerne både ansvaret for at håndtere affaldet bedre og for at indføre ordninger i forhold til virksomhederne, der gav virksomhederne pligter. Man fremmede genbrug, genanvendelse og forbrænding.

Ad alle disse veje nåede man frem til et resultat, hvor man kunne håndtere affaldsmængderne, hvor man sikrede, at stadig større mængder blev genanvendt, og hvor man sikrede, at stadig større mængder blev forbrændt og stadig mindre mængder blev deponeret, og det er denne positive linie, vi gerne vil fortsætte med dette forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven.

Flere ordførere har været inde på, at forhistorien er, at der var et beslutningsforslag, der blev vedtaget sidste forår på socialdemokratisk foranledning, men med tilslutning fra hele Folketinget minus Fremskridtspartiet, og som gik ud på, at man på områder, hvor det var fornuftigt, kunne indføre en tilbagetagningspligt for producenterne, sådan at de kunne forpligtes til at tage deres udslidte produkter tilbage, og sådan at man også ad den vej kunne sikre en større grad af genbrug og en minimering af det egentlige affald.

Sigtet var ikke, at man skulle bruge denne mulighed til med bål og brand og pligtbestemmelser at gennemføre sigtet med forslaget. Vores fælles bestræbelse er stadig væk at nå målet gennem så mange frivillige aftaler som muligt, men det var Folketingets store flertals opfattel-